

PROP DE VOSALTRES

En la festa de sant Pere recordem al Papa

Benvolguts diocesans:

Els qui tenim una edat avançada recordem que el dia 29 de juny era festa de precepte. Era un dia important per a la família i per a la comunitat cristiana. Celebràvem la solemnitat de sant Pere i sant Pau. Era el Dia del Papa. Amb els canvis de les festes religioses, introduïdes al calendari en la reforma dels anys vuitanta del segle passat, va desaparèixer aquest dia festiu per traslladar-lo al diumenge. El mateix va ocórrer amb la Solemnitat de l'Ascensió o amb el Corpus.

La comunitat cristiana manté el significat de festa important per demanar la intercessió dels dos Apòstols i per manifestar la nostra unió i adhesió al Papa. Tots sabem que l'Església va començar a caminar en la nostra història recolzant-se en la memòria permanent de Jesucrist, el seu Fundador. Ell mateix va triar a dotze Apòstols i els va constituir columnes d'aquesta nova comunitat; al capdavant hi va posar a Simó Pere, com a roca ferma i fonament de la unitat de la seva Església (Mt 16,18). Pere era un home fràgil i pecador. Per por va negar al seu mateix Senyor hores abans de morir a la creu. De semblants característiques personals eren els altres apòstols, però malgrat tot van saber mantenir la valentia suficient i van morir màrtirs per no renunciar a la predicació que havien après del seu Mestre. Tots ells van afrontar dificultats, proves diverses i persecucions però ningú va aconseguir enfonsar o destruir l'Església, formada per les comunitats que creaven, perquè el mateix Jesucrist ha garantit la seva existència fins al final de la història.

El successor de Pere és el Papa qui, a més a més de la seva responsabilitat sobre l'Església universal, és el bisbe de Roma. L'actual papa Francesc és el número 266 en la llista de successors de sant Pere. Va ser elegit el dia 13 de març de 2013 (porta, per tant, més de set anys) després de la renúncia de l'anterior papa, Benet XVI. Va triar el nom de Francesc per accentuar la seva referència amb el Sant d'Assís, els trets principals del qual són la pobresa evangèlica a l'estil de Crist, l'amor de la creació com a obra de Déu (recordeu la seva encíclica *Laudato Si'*, —2015— i que ha dedicat aquest any a recordar-la i a insistir en la seva aplicació quan se celebra un quinquenni de la seva publicació) i la promoció de la pau i de la igualtat social en diàleg amb tots els pobles, cultures i religions.

El Papa es caracteritza, a més a més, per un estil senzill i proper tant per les seves paraules com per les seves manifestacions externes; és accessible i senyala amb força i de forma reiterada el seu amor preferencial pels pobres. Insisteix en posar a l'Església en actitud missionera («Església en sortida») que ha de portar l'Evangelí a tots els pobles de la terra. S'esforça en una reforma de la Cúria romana per purificar-la i fer-la més àgil en el servei al Poble de Déu.

Ens podríem estendre molt més en la descripció de la personalitat del papa Francesc. Només mencionar el que molts van contemplar a través de les pantalles de televisió durant la passada Setmana Santa en les celebracions del Vaticà. Va sorprendre molt la seva actitud de silenci i pregària. O, després, la seva preocupació per la pandèmia de la Covid-19 i les seves conseqüències sanitàries, econòmiques i socials. O, des de sempre, la seva insistent petició de què preguem per ell.

Avui tenim la gran oportunitat d'agrair a Déu la persona i el ministeri del papa Francesc. I pregar per ell i per totes les seves intencions. També per adherir-nos als seus ensenyaments que miren sempre a Jesucrist i ressalten el seu amor a l'Església. Treballem amb ell per la unitat i la comunió de la comunitat eclesial; renunciem a confrontacions, divisions i comparacions. Només tenim un Papa que és un regal de Déu per a l'Església del nostre temps.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«L'eucaristia és la plenitud de la vida cristiana»

La Catedral de Lleida va acollir, el diumenge 14 de juny, la festivitat del Corpus Christi en una celebració sota les mesures de seguretat que estableixen les autoritats sanitàries a causa de la pandèmia. El bisbe Salvador, que va presidir l'eucaristia, en la seva homilia va dir «com a seguidors del Crist volem donar-li les gràcies per la seva presència». I després va afegir «avui podem dir amb tranquil·litat que l'Eucaristia és la plenitud de la vida cristiana. Ella és el nord i el fonament». «Si som vulnerables necessitem algú tan fort com el Crist», va dir. El nostre pastor va tenir un record per la tasca de Càritas diocesana de Lleida i va agrair la tasca dels voluntaris, els treballadors i

els responsables de l'entitat. També va recordar que totes les persones són objecte de l'amor de Déu com «els nouvinguts, els immigrants, els temporers».

Després de la Missa, va tindre lloc la processó del Santíssim a l'interior de la Catedral. Un cop a la porta de la catedral, el bisbe Salvador va beneir la ciutat des de la porta del temple. Cal recordar que també se celebra el Dia de la Caritat i a causa de la pandèmia, en lloc de la tradicional col·lecta als bancs, a la sortida del temple es van instal·lar dues taules on els fidels van poder fer les seves aportacions que es destinaran als programes de Càritas.

CERCA DE VOSOTROS

En la festa de san Pedro recordamos al Papa

Queridos diocesanos:

Quienes tenemos una edad avanzada recordamos que el día 29 de junio era fiesta de precepto. Era un día importante para la familia y para la comunidad cristiana. Celebrábamos la solemnidad de san Pedro y san Pablo. Era el Día del Papa. Con los cambios de las fiestas religiosas, introducidas en el calendario en la reforma de los años ochenta del siglo pasado, desapareció ese día festivo para trasladarlo al domingo. Lo mismo ocurrió con la Solemnidad de la Ascensión o con el Corpus.

La comunidad cristiana mantiene el significado de fiesta importante para pedir la intercesión de los dos Apóstoles y para manifestar nuestra unión y adhesión al Papa. Todos sabéis que la Iglesia comenzó su caminar en nuestra historia apoyándose en la memoria permanente de Jesucristo, su Fundador. Él mismo eligió a doce Apóstoles y los constituyó columnas de esa nueva comunidad; al frente de la misma puso a Simón Pedro, como roca firme y fundamento de la unidad de su Iglesia (Mt 16,18). Pedro era un hombre frágil y pecador. Por miedo negó a su mismo Señor horas ante de morir en la cruz. De parecidas características personales eran los restantes apóstoles, sin embargo supieron mantener la valentía suficiente y murieron mártires por no renunciar a la predicación que habían aprendido de su Maestro. Todos ellos arrojaron dificultades, pruebas varias y persecuciones pero nadie consiguió hundir o destruir la Iglesia, formada por las comunidades que creaban, porque el mismo Jesucristo ha garantizado su existencia hasta el final de la historia.

El sucesor de Pedro es el Papa quien, además de su responsabilidad sobre la Iglesia universal, es el obispo de Roma. El actual papa Francisco es el número 266 en la lista de sucesores de san Pedro. Fue elegido el día 13 de marzo de 2013 (lleva, por tanto, más de siete años) tras la renuncia del anterior papa, Benedicto XVI. Escogió el nombre de Francisco para acentuar su referencia con el Santo de Asís, cuyos rasgos principales son la pobreza evangélica al estilo de Cristo, el amor de la creación como obra de Dios (recordad su encíclica *Laudato Si'*, —2015— y que ha dedicado este año a recordarla y a insistir en su aplicación al celebrar un quinquenio de su publicación) y la promoción de la paz y de la igualdad social en diálogo con todos los pueblos, culturas y religiones. El Papa se caracteriza, además, por un estilo sencillo y cercano tanto por sus palabras como por sus manifestaciones externas; es accesible y señala con fuerza y de forma reiterada su amor preferencial por los pobres. Insiste en poner a la Iglesia en actitud misionera («Iglesia en salida») que ha de llevar el Evangelio a todos los pueblos de la tierra. Se esfuerza en una reforma de la Curia romana para purificarla y hacerla más ágil en el servicio al Pueblo de Dios.

Nos podríamos extender mucho más en la descripción de la personalidad del papa Francisco. Sólo mencionar lo que muchos contemplaron a través de las pantallas de televisión durante la pasada Semana Santa en las celebraciones del Vaticano. Sorprendió mucho su actitud de silencio y oración. O, después, su tremenda preocupación por la pandemia de la Covid-19 y sus consecuencias sanitarias, económicas y sociales. O, desde siempre, su insistente petición de que recemos por él.

Hoy tenemos la gran oportunidad para agradecer a Dios la persona y el ministerio del papa Francisco. Y orar por él y por todas sus intenciones. También para adherirnos a sus enseñanzas que miran siempre a Jesucristo y resaltan su amor a la Iglesia. Trabajemos con él por la unidad y la comunión de la comunidad eclesial; desechemos confrontaciones, divisiones y comparaciones. Sólo tenemos un Papa que es un regalo de Dios para la Iglesia de nuestro tiempo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Els frarets reparteixen 600 panets beneïts

El Santuari de Sant Antoni de Pàdua dels franciscans va celebrar, el dissabte 13 de juny, la festa del seu patró. La festa va estar però marcada per les mesures restrictives de la Fase 2 de l'anomenada desescalada del confinament. Tot i això, la visita de nombrosos devots i fidels al santuari dels «frarets» va ser una constant durant tota la jornada, que s'inicià a les 8 del matí amb la celebració de la primera Missa i va cloure a les 7 de la tarda, amb l'Eucaristia solemne celebrada pel guardià del convent dels franciscans de Lleida, el P. Joaquim Recasens, i concelebrada pel P. Francesc Vilà.

En la seva homilia, el P. Recasens va qualificar la festa com a «distinta i estranya» a causa de la pandèmia, recordant a les persones que en anys anteriors acudien a la celebració: «...i ara per por, principalment els més grans no han vingut o ja no hi són, avui no estan aquí amb nosaltres celebrant i festejant el sant més popular de tota la cristiandat». Recasens feu menció a que enguany la festa se celebrava en la vigília del Corpus, referint-se així a una de les pintures murals que decoren el cambriol de Sant Antoni obra del recordat pintor lleidatà Víctor Pérez Pallarès, en la que l'artista va reproduir el popular miracle de sant Antoni, quan va fer que un ruc que duia un pagès adorés la Custòdia al pas de la

processó del Corpus: «Sant Antoni va ser un frare franciscà enamorat de l'Eucaristia, enamorat de Jesús, al que nosaltres seguim com a franciscans.»

Al final de la celebració, i com és costum, el guardià dels «frarets» va beneir els panets de Sant Antoni, que els fidels passaren a recollir després de rebre la benedicció amb la relíquia del sant.

El P. Recasens va afirmar que «enguany i degut a la situació tan extraordinària que estem vivint, vam encomanar solament 600 panets. Vam preveure que l'assistència de fidels seria menor i ahora vam pensar que no era oportú posar-los a disposició de la gent durant tota la jornada com era costum. Estem contents perquè els panets han arribat a tothom i també a les persones malaltes, a les impedides i als ancians».

L'Arxiu Diocesà torna a obrir amb cita prèvia

L'Arxiu Diocesà de Lleida ha tornat a obrir però ara per accedir al servei es necessita cita prèvia amb un mínim de 24 hores d'antelació ja sigui a través del correu arxiu@bisbatlleida.org o el telèfon 973 268 628. La persona interessada ha d'indicar el nom, la data, l'hora i la durada aproximada de la visita, així com la documentació que vol consultar. Els responsables de l'Arxiu respondran indicant el dia i l'hora en què pot efectuar la consulta. L'horari d'obertura al públic és de dilluns a divendres de 10 a 13 hores. En cap cas en podrà ac-

cedir sense cita prèvia i l'aforament de la sala de consulta és d'un màxim de dues persones. L'usuari haurà de seguir les indicacions de seguretat establertes per l'Arxiu i accedir amb mascareta. Es posarà a disposició de l'usuari gel hidroalcohòlic i guants d'un sol ús. Caldrà mantenir la distància mínima de seguretat de 2 metres entre les persones que fan ús de la sala de consulta. Els usuaris han de portar els seus propis estris d'escriptura que en cap cas s'han de compartir amb altres persones concurrents a la sala de consulta.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

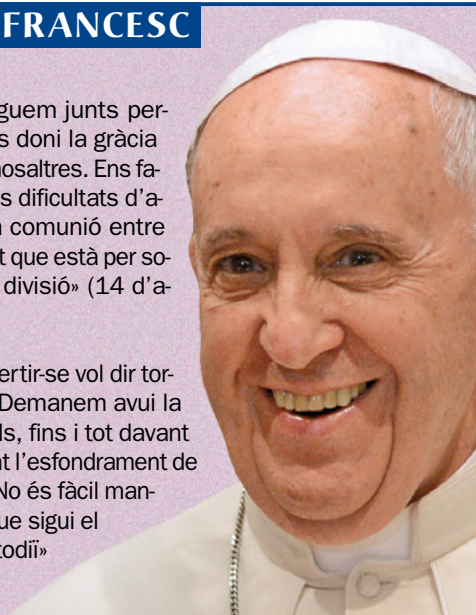

@Pontifex: «Preguem junts pels governants, els científics, els polítics que comencen a estudiar el camí de sortida pel postpandèmia, aquest "post" que ja ha començat: perquè trobin el camí correcte, sempre a favor de la gent, a favor dels pobles» (13 d'abril).

@Pontifex: «La resurrecció de Jesús ens diu que la darrera paraula no és de la mort, sinó de la vida. Si Crist ha ressuscitat, és possible mirar amb confiança cada esdeveniment de la nostra existència, fins i tot els més difícils i carregats d'angoixa i d'incertesa» (14 d'abril).

@Pontifex: «Preguem junts perquè el Senyor ens doni la gràcia de la unitat entre nosaltres. Ens faci descobrir, en les dificultats d'aquests temps, la comunió entre nosaltres, la unitat que està per sobre de qualsevol divisió» (14 d'abril).

@Pontifex: «Convertir-se vol dir tornar a la fidelitat. Demanem avui la gràcia de ser fidels, fins i tot davant les tombes, davant l'esfondrament de tantes il·lusions. No és fàcil mantenir la fidelitat. Que sigui el Senyor qui la custodii» (14 d'abril).

VIDES DE SANTS (IV)

Sant Joan Baptista

Nascut a Judea, fou un predicador que va encapçalat el moviment baptismal a Judea. Joan va portar una vida molt senzilla, en els deserts de Judea, vestia de manera pobre i s'alimentava de garrofes i de mel silvestre. Al poble, predicava la conversió. Es penedia dels pecats i reclamava la justícia de Déu. Començà en la predicació l'any 28 dC, durant el quinzè any de l'imperi de l'emperador Tiberi. El signe del baptisme realitzat en aigües del riu Jordà i acompanyat d'una prèvia confessió dels pecats, significava el perdó i compromís cap a una nova vida. Ensenyava a la gent a compartir el menjar i el vestit amb els més necessitats, també acollia amb bonhomia a persones de mala reputació, com publicans i soldats.

Segons l'Evangeli de Lluc, el sacerdot Zacaries es casà amb Elisabet, tots dos temien a Déu. No podien tenir fills, perquè la seva dona era estèril. Un dia, a Zacaries se li aparegué l'arcàngel Gabriel i, a través d'ell, va saber que el ventre de la seva dona seria fèrtil i naixeria un nen que donaria la vinguda del Messies. En néixer aquest infant, li posaren el nom

de Joan, apel·latiu que rebé de l'arcàngel per voluntat de Déu. Zacaries va posar en dubte aquest missatge diví, i romangué mut fins a veure si es produïa el naixement del seu fill. És en el passatge de l'Anunciació, quan l'arcàngel Gabriel li comunicà a Maria, que la seva cosina Elisabet estava embarassada.

Vet aquí que un dia se li presentà Jesucrist, que de fet era cosí seu, i li demanà que el bategés, d'aquí que se'l conegui com a precursor de Jesús. Jesucrist inicià la seva vida de predicació, justament després de rebre el baptisme de mans de Joan. Ell i alguns dels seus deixebles van esdevenir seguidors de Jesús. El 29 d'agost de l'any 32 dC, Herodes ordenà la decapitació de Joan, de tan sols trenta-set anys, induït per Herodíes, muller del seu germà, amb qui vivia il·legalment. Segons l'Evangeli de sant Mateu, Joan morí per mostrar-se contrari a l'enllaç matrimonial d'Herodes amb la seva cunyada Herodíes, mare de Salomé. La seva festa se celebra el dia del seu naixement, el 24 de juny.

Josep Maria Corretger Olivart

REFLEXIONS

L'esplendor de la veritat

He comentat sovint la importància de la pluralitat en el nostre món. Som cada vegada més sensibles a la diversitat de tradicions, de llengües, de cultures, de comprensions de la vida, de relació amb la transcendència i la divinitat. Una expressió molt corrent defineix aquest pluralisme: Tothom té la seva veritat. Aquesta pluralitat es troba a l'arrel d'un fet greu i decisiu: la dificultat de convivència entre grups distints. La diferència entre persones i grups humans fa molt difícil la convivència i això ha portat des de sempre a l'enfrontament i a la guerra. La història humana és una terrible successió de conflictes entre grups racials, lingüístics, culturals, antics i actuals. En els enfrontaments, les posicions es van endurant i exagerant. Una altra frase ho expressa: en les guerres, la primera víctima és la veritat. Els enfrontats porten les posicions a l'enverinament de les acusacions mútues i la impossibilitat de reconciliació i de pau.

És un panorama desolador. Quina és la posició cristiana? En la pregària de la col·lecta d'avui la comunitat cristiana demana a Déu: «Senyor, manteniu-nos en l'esplendor de la veritat». Aquesta expressió és il·luminadora. La Veritat no és neutra; la veritat té el seu «esplendor», la seva llum. L'amor no és equiparable a l'odi, el perdó a la venjança, la reconciliació al ressentiment i el conflicte. La fe cristiana creu en l'Esplendor de la Veritat, de l'amor, de la reconciliació, perquè a l'arrel de la Veritat i de l'Amor hi ha el misteri de Déu que no oblidia la humanitat i ens dona sense parar el seu Esperit d'Amor, de Reconciliació, de Pau. Aquesta fe cristiana desperta una altra fe; en la humanitat sempre hi ha hagut i hi haurà esperits oberts, ànimes nobles, que saben obrir el cor a l'Esplendor de l'Amor, del Perdó, malgrat totes les raons en contra. Són els que fan possible la pau i la vida. L'Esplendor de la Veritat mai no quedarà ofegada per la mentida. «La llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la» (Jn 1,5).

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

Suspenen la tradicional romeria a Montserrat del mes de juliol

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat ha acordat suspendre, a causa de la pandèmia del coronavirus, la tradicional romeria a Montserrat que s'havia de portar a terme del 7 al 14 de juliol, així com la Jornada de Lleida a la Santa Muntanya que estava prevista per al diumenge 12 de juliol. Tot i això, i d'acord amb l'evolució de l'estat d'alarma, l'entitat estudiarà la possibilitat de poder organitzar a la tardor un pelegrinatge a Montserrat d'un cap de setmana. La Confraria ja informarà de les dates oportunament perquè romers i devots puguin participar-hi. Així ha sortit publicat en el número 96 del seu butlletí *El Matí*, del qual se'n publiquen quatre números a l'any, que es distribueix principalment entre els seus confreres i pretén ser una eina de comunicació, informació i alhora també de formació oberta a tothom.

El Matí Periódico de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat
Lleida, juny de 2020. Núm. 96
Coordina: Jordi Carol

El Davantal

MONTSERRAT ARA

El Consell i concelebrants als peus de la Moreneta, el passat, 27 d'abril.

Estimats confreres,
Hem viscut molt confinats i impedits per celebrar com voldríem la festa de la nostra Patroana, el 27 d'abril. Però se'ns va obrir una petita església i una desena de persones, majoritàriament membres de la junta de la Confraria, vam celebrar la Missa de la Mare de Déu de

La primera, dels Fets dels Apòstols (1, 12-14), ens presenta Maria amb els parents de Jesús preguntant mentre esperen l'Esperit Sant.

Heus aquí una primera pista per la nostra Confraria: pregar amb la Mare de Déu com a parents que som de Jesús bo i esperant amb fe

El cant de la carta als efèsis (Ef 1, 3 i següents) ens repta a acollir l'Evangeli de la Gràcia. Sense aquesta fe i aquest coneixement la vida cristiana és llanguida. Pot semblar com un cert jadalisme amb ritus cristians.

L'Evangeli de la festa (Lc. 1, 39-47) ens mou a ser portadors del Senyor Jesús. A rebre primer el Crist en el nostre cor per la fe i al·lud portar-lo arreu. Comunicar el Senyor amb un cor ple de l'Esperit Sant, amb dolcesa i madúria. Que aquesta és la missió de l'Església i també la nostra com a Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, aquí i ara.

LA CONFRARIA SUSPEN LA LXXII ROMERIA A MONTSERRAT QUE PODRIA FER-SE A LA TARDOR

La pandèmia del coronavirus ha obligat la nostra Confraria a suspendre per enguany la que havia de ser la LXXII Romeria a Montserrat, prevista del 7 al 14 de juliol i la Jornada de la Confraria de Lleida a Montserrat, prevista pel diumenge 12 de juliol.

Tot i així, i d'acord també a l'evolució de l'estat d'alarma en els propers mesos, la Confraria estudiarà la possibilitat de poder organitzar a la tardor, una Romeria a Montserrat de menys duració (un cap de setmana), per a que els

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sants Pere i Pau: sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

30. ■ Dimarts [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sants protomàrtirs de l'Església romana, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

JULIOL

1. ■ Dimecres [Am 5,14-15.21-24 / SI 49 / Mt 8,28-34]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dijous [Am 7,10-17 / SI 18 / Mt 9,1-8]. Sants Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i el beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Anna Mogs Fontcuberta, vg. (Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-ara-

gonesa, neta de Jaume I; santa Bertha, vg.

5. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / SI 144 / Rm 9,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Sant Antoni M. Zaccaria (1502-1529), prev., fundador dels Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

Diumenge XIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi»

Alguns cristians viuen la seva vida cristiana sense cap esforç: es limiten a complir més o menys fidelment les normes. Però Jesús demana molt més: *Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per a venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi.* Renunciar a la família per Crist. Evidentment això no és fàcil. Però encara hi afegeix: *Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi.* De quina creu parla Jesús? Ell mateix diu: *Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els que per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran.* La creu és jugar-s'ho tot per seguir Crist, renunciar a tot per ell, fins a tots els nostres propis desigs, a la pròpia família si cal, en la certesa que així trobem l'autèntica vida. Però Jesús ens indica un altre camí de creu: *Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi i qui doni un vas d'aigua a un aquests petits, només perquè és el meu deixeble, no quedarà sense recompensa.* Tot el que fem als germans ho fem al mateix Crist. Acollir Crist en els altres tampoc no és fàcil. Tot sovint veiem més la persona, més o menys agradable, però no el rostre de Crist, sobretot en persones pobres, malaltes, malgirbades, d'aspecte desagradable... I Jesús parla d'acollir els profetes itinerants: aquesta acollida tindrà també la seva recompensa. Per això a la primera lectura veiem com aquella dona sunamita que rebia Eliseu a casa seva: —*cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar*—, també rep la seva recompensa: *L'any que ve, per aquest temps amanyagarà un fill.* Ja sabem com es valorava tenir fills a l'AT. Ella no *en tenia*. I Pau en la línia del que deia Jesús afirma: *Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. Vosaltres penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist. Morir amb Crist és ressuscitar també amb ell.* Renunciar a tot per Ell és trobar l'autèntica, la veritable vida.

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,8-11.14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagarà un fill.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

Senyor, feliç el poble que us aclama. / Caminarà a la llum de la vostra mirada. / Tot el dia celebrarà el vostre nom, / enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, / alcem el front perquè vós ens estimeu; / el nostre rei és del Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que em protegeix. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-4.8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,8-11.14-16a)

Pasó Eliseo un día por Sunén. Vivía allí una mujer principal que le insistió en que se quedase a comer; y, desde entonces, se detenía allí a comer cada vez que pasaba. Ella dijo a su marido: «Estoy segura de que es un hombre santo de Dios el que viene siempre a vernos. Construyamos en la terraza una pequeña habitación y pongámosle arriba una cama, una mesa, una silla y una lámpara, para que cuando venga pueda retirarse». Llegó el día en que Eliseo se acercó por allí y se retiró a la habitación de arriba, donde se acostó. Entonces se preguntó Eliseo: «¿Qué podemos hacer por ella?». Respondió Guejzí, su criado: «Por desgracia no tiene hijos y su marido es ya anciano». Eliseo ordenó que la llamase. La llamó y ella se detuvo a la entrada. Eliseo le dijo: «El año próximo, por esta época, tú estarás abrazando un hijo».

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dijiste: «La misericordia es un edificio eterno», / más que el cielo has afianzado tu fidelidad. R.

Dichoso el pueblo que sabe aclamarte: / caminará, oh, Señor, a la luz de tu rostro; / tu nombre es su gozo cada día, / tu justicia es su orgullo. R.

Porque tú eres su honor y su fuerza, / y con tu favor realizas nuestro poder. / Porque el Señor es nuestro escudo, / y el Santo de Israel nuestro rey. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 6,3-4.8-11)

Hermanos: Cuantos fuimos bautizados en Cristo Jesús fuimos bautizados en su muerte. Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva. Si hemos muerto con Cristo, creemos que también viviremos con él; pues sabemos que Cristo, una vez resucitado de entre los muertos, ya no muere más; la muerte ya no tiene dominio sobre él. Porque quien ha muerto, ha muerto al pecado de una vez para siempre; y quien vive, vive para Dios. Lo mismo vosotros, consideraos muertos al pecado y vivos para Dios en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,37-42)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí; el que quiere a su hijo o a su hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí. El que encuentre su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí, la encontrará. El que os recibe a vosotros, me recibe a mí, y el que me recibe, recibe al que me ha enviado; el que recibe a un profeta porque es profeta, tendrá recompensa de profeta; y el que recibe a un justo porque es justo, tendrá recompensa de justo. El que dé a beber, aunque no sea más que un vaso de agua fresca, a uno de estos pequeños, solo porque es mi discípulo, en verdad os digo que no perderá su recompensa».